

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1925).

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Staauning*): Det Forslag, her foreligger, har, i alt Fald hvad Indholdet angaar, været behandlet i de to foregaaende Samlinger. Jeg beklager, at det er gaaet saa langsomt med denne Sags Fremme, thi den er ikke mere omfattende, end at det maatte være muligt i Løbet af de 2 Aar, der ere gaaede, siden vi første Gang talte om den, at faa den bragt til en Løsning. I den første Samling, hvori dette Forslag blev behandlet, indkaldtes der en Del Oplysninger om den nu bestaaende Lov af 1902. Disse Oplysninger kom ret sent til Udvalget, vistnok først i Marts i Aar, og det naaede ikke, efter at have faaet dem, til nogen Behandling af dem. Jeg beklager denne langsomme Fremgangsmaade overfor denne Sag saa meget mere, som de Oplysninger, der udkrævedes, ikke var mere omfattende, end at jeg, da Sagen første Gang behandledes, skaffede de samme Oplysninger i Løbet af 8 Dage.

Jeg har tidligere, navnlig i Januar 1907, givet en udførlig Begrundelse af det foreliggende Forslag, men der foreligger siden den Tid forskelligt af Interesse, der bevirker, at jeg dog ogsaa nu vil gøre nogle Bemærkninger. Det foreliggende Forslag er formet som Ændringer til Loven af 23. Maj 1902, som gør det lovligt for Kommunerne at yde Bidrag til bestaaende Bispisningsforeninger. Denne Lov tilfredsstiller efter vor Mening ikke den Trang, der er i den fattige Del af Befolkningen til navnlig i de vanskeligste Maaneder af Aaret at kunne mætte Børn, der skulle i Skole. Vi kunne ikke erkende, at Loven af 1902 afhjælper den Trang, der fremdeles er til Stede, saa meget mindre, som der sidens dens Gennemførelse kun er sket ringe Forandringer. Der er omkring i Kommunerne ikke sket Forandringer af nogen væsentlig Art i Skolebespisningsforholdene, ikke skabt nyt Initiativ, ikke i nogen særlig Grad ydet større Bevillinger end før Lovens Vedtagelse. Jeg meddelte i 1907 Resultatet af nogle Undersøgelser, jeg havde foretaget med Hensyn til Bispisningen i Kommunerne. Deres Rigtighed er i alt væsentligt bekræftet ved de

af Ministeriet senere tilvejebragte Oplysninger.

Af samtlige Landets Kommuner udenfor København have kun 31 en Skolebespisning og kun 22 af dem yde Tilskud til Bispisningen. De fyldigste Oplysninger foreligge naturligvis fra de Kommuner, der yde Tilskud. I disse bispises der i Løbet af en Vinter eller et Aar 6,517 Børn, i Regelen 2 eller 3 Gange ugentlig og i Regelen kun i nogle af Vintermaanederne. Det oplyses, at der i 3 af disse Kommuner er ydet et Beløb af 930 Kr., idet Kommunen her har betalt hele Udgiften til Bispisningen. I 8 Kommuner ydes et konstant Tilskud af 12,615 Kr. Endvidere er der i disse 11 Kommuner som i de andre 11 Kommuner ydet Brændsel og Lokale, Rekvisitter og lignende Ting, som ikke ere kontante Tilskud, men i Oplysningerne anslaaes til 2,200 Kr. Vi komme altsaa i alt for de Kommuner, der her i Landet udenfor København have en saadan Bispisning, op paa et Tilskud paa 15,745 Kr. Ved Foreninger, Legater og andre Ting er der tilvejebragt 22,347 Kr., saa at alt, hvad der her i Landet udenfor København ofres paa Skolebespisningen i Løbet af en Vinter eller et Aar er 38,000 Kr. Hertil kommer, hvad der ydes i København. Her bispises saadan noget som 10,000 Børn 3 Gange ugentlig i Maanederne Januar til Marts. Københavns Kommune yder til denne Bispisning et Tilskud paa 15,000 Kr. og endvidere til Foreningen til Bispisning af Børn, hvis Forældre nyde Fattigforsørgelse, et Bidrag af 10,000 Kr. Jeg erindrer et Regnskab, der vistnok er et Aar eller to gammelt, og hvoraf det fremgik, at hele Udgiften i København var 38,890 Kr. 11 Øre til Bispisning af disse henved 10,000 Børn. I København ydes der altsaa et Beløb nogenlunde svarende til, hvad der ydes i de øvrige Kommuner i Landet.

Vi kunne altsaa sige, at det er oplyst, at omtrent 16,000 Børn i noget som 40—50—60, i nogle Tilfælde 90 Dage om Aaret faa varm Mad ved Skolebespisning. Jeg formener, at det maa anses for i høj Grad utilstrækkeligt, at 16,000 Børn i et saa ringe Antal af Aarets Dage faa et Maaltid varm Mad, naar det kan oplyses, at der rundt om i Kommunerne findes en Mængde Børn, hvis Forældre have yderst vanskelig ved at skaffe tilstrækkelig Ernæring til Børnene. Nu er Forholdet ganske sikkert det, at Kommunerne i Tidens Løb have faaet mange Byrder lagt over paa sig, og at det ikke ret vel vil kunne tænkes, at Kommunerne alene ville kunne magte den Op-